

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥ'ΗΣ

Έκτον κι' έκστον αριθμούμεν χρόνοι
μέσα' στην κλεινήν γην τών Παρθενώνων.

Χίλια κι' ένακόσα δέκα
κι' όλλα τὰ σαφάρ πελέκα

Δεκεμβρίου μηνός ενδεκάτη
κι' άνορθούσαι καμμένο Παλάτι.

Χίλια κι' έκάτον αφράντα, μὲ προσθήσετε κι' ένα,
μὲς' στην τούση μας τήν φορέα βαφρικά τῆς Κεράτης νέας.

Ὁ Ρωμῆος, ἐπισταμένιος τήν κατάστασιν ἰδίον,
ὅτις Πηγῆς τῆς Ζωοδόχου μένει πάλιν τήν ὁδόν,
μόνο πήγε παραπάνω, αὐξων πενηνταεστώ,
συνορεύει μ' ἄλλα σπήτλια και μ' ὄρθοντ' άνοκτώ.

**Ἐπισκόπησις μὲ τρέλλα
τοῦ Ξυλίνου παπαρδέλα.**

Εἰς ἐκλογὰς τρυφήσαντες
πρωτοφανεῖς δεχόμενοι,
κι' ἀνέσθαισι ψυχρὰς κενεῖς
'στό θνησιματόν κράτος.

Τήν δόξαν χαντακώσαντες
κάθε παλῆας φακρίας,
τήν ἀγκυραν σπικωσαντες
τῆς νέας σωτηρίας.

Ἄσπρισαντες μὲ τὸ δεξί και τὸ ἄριστερό μου χέρι
ἐκείνους, ὅπου πήσανε τὸ χρίσμα τοῦ Ἄουτερη,
κι' ἀφῆσαντες ἐκτός Βουλῆς
τούσους σωτήρας εὐσταλείς,
μόνον και μόνον ἐπειδὴ δὲν εἶχαν χρίσμα πάρει,
και δὲν εὐτύχυσαν κι' αὐτοὶ νὰ μπούνε στὸ καντάρι.

Ὁλοκὸν ἐπικυρώσαντες τὰ κλέη μας ταῖδια
και νῦν μὲ τὰ σφαιρίδια,
τὸ τελευταῖον τέταρτον ἰδόντες τῆς Σελήνης
χωρὶς βροντὰς και κρότους,
κι' ὑπόδειγμα γενόμενοι νομοταγοῦ γαλήνης
πρὸς Οὐαλλοῦς και Σιώτους.

Τῆς πρώτης ἱποσύνης μας μακροῦς ζουλομανδῶς
χαρίζαντες' στοὺς ἐκλογεῖς τῆς φίλης Ἰρλανδίας,
'Ἐκ νάρκης ἀνανήσαντες
παρωχημένον χρόνον,

και ρύπους ἀπονήψαντες
τοσοῦτων φεμπερώνων.

Εἰσαγγέλλοντες δὴ δύο φορὰς εἰς ἐκλογῶν θαλάς
και δις τοὺς κρίκους σφῆξαντες Λαοῦ και Βασιλείας,
πιστώως διασφιλῆσαντες
σεπτῶν προγόνων θήκας,
και τούσας ἀλαξῆσαντες
φιλελευθέρων νίκας
κι' ἔδω' στὸν Παρθενών.
κι' ἔκει' στὴν Ἄλδιόν.

Ἀκούσαντες ἀνορθωτάς,
ποῦνον γὰρ γούνας ράμματα.
κι' εἶνευ γεμάτοι μ' ἀρετὰς
και σωστικὰ προγράμματα.

Μὲ τούση ἀγαλλίσειν τοῦ νοῦ και τῆς καρδίας
κυντάζοντες ἀνορθωτῶν ἀφθόνους ἐσοδείας,
κι' ἀκόμη τῶρα βλέποντες μὲ μάτια θαυρομαγεῖα
ὑποψηρίων μούτσουνα' στοὺς τοίχους κολλημένα,
ὅπου πολλὰς ὀδυνηρὰς μὲς φέρονον ἀκινητήσις
και τούσας συγνητήσις.

Ἀκόμη τῶρα βλέποντες τοσοῦτους κολλημένους
ἀνορθωτάς τοῦ γένους,
και λέγοντες καθ' ἑαυτοῦσιν: τί κρίμα ποῦ κι' ἐστέιν
ἔχουν ἀπέσω μείνει.

Τονωκίκατον χμιών
ροφώντες κατὰ κόρον
ἀγνώστων μας ριγύρον.

Και πάντα τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν
ἀφῆσαντες ἐκθάμβους
μὲ νέους μας θριάμβους.

Ξεχάσαντες παθήματα,
μὰ καὶ μακρὰς παθήσεις
μὲ διαφόρους φύσεις.

Και δώσαντες μαθήματα
πολιτικῆς συνέσεως
'στὸ κράτος τοῦ Ταμίσεως.

Μεγάλην πατριωτικὴν τελέσαντες θυσίαν,
κί' ἀπὸ τὴν ὑγρασίαν
πολλῶν τῆς μύτης βλέποντες ὡς εἶδος κλαρινέτα,
κί' ἀναδιοργανώσεως παίοντες ὀργανέτα.

Οὐκοῦν καὶ ξένους κατ' αὐτὰς
προσμένοντες μεγάλους
τῆς χώρας διοργανωτάς,
καὶ φίλους Ἀγγλογάλλους.

Περὰ τὸ Στέμμα βλέποντες ροπαλοφόρον νέον
καὶ φύλακα περικλιτύον,
κί' ὄνειρευόμενοι μ' αὐτόν
πομπὰς Παναθηναίων.

Τὸν ἕλιον δοξάζοντες γεμερινῆς εὐδίας,
ἐπισκοποῦντες μὲ σπουδὴν τὸ μέλλον τῆς Ελλάδος,
ἀλλ' ὅμως καὶ τὸν Ἰγούργιον ὄροντες τῆς Παιδείας
φέροντα 'στὴν Ἀκρόπολιν τὸν πέπλον τῆς Παλλάδος,

Κί' ὅπως τοῦ σὴν κόρακι
κί' ἀρχαίαις κανηφόραις
διάφοραις διασκέλαις,
ποῦ τῆς Παιδείας τῆς σοφῆς
συνομοτροῦν τῆς σκάλας
περίλυποι καὶ κατηρεῖς.

Οὐκοῦν μὲς 'στ' ἄλλα τὰ πολλὰ
ὄροντες τὸν Κορομηλιὰ
ὡς εἶδος πέπλου νὰ κρατῆ μὲ τῶσαν σεκασμὸν
νέου τῆς Ἀνορθώσεως προουλογοισμῶν.

'Ακούοντες ἀγγελικῶν λαυγγῶν μελωδιῶν
ψαλλόντων πῶς ἡ πίστις μας ἀκμαία βασιλείει,
καὶ νέον ἀντικρύζοντες περιτρέγον Φειδίαν
μέγα τῆς Ἀνορθώσεως ἀγαλαμὰ καὶ σμιλεῦσιν,
ὅπου κί' ἀπὸ τὸ Σούνον νὰ βλέπουσιν ὀδοιπόροι
τὴν περικεφαλαιῶν τῆς καὶ τὸ χρυσοῦν τῆς δόρου.

Τὴν πάλαι καταρρίψαντες
λατρεῖαν τῶν εἰδώλων,
κί' εἰς κρύπτας λήθης κρύψαντες
τριάδα πρωτοκόλλων.

Καὶ Κορδοβίων κί' Ἑλαϊῶν
ἀφῆντες φαγοπότια,
καὶ Προμηθεῖν παλαίων
σπαράξαντες σκηότια.

'Ἐξαιρόντες καὶ σήμερον εἰς γλώσσαν καθαρῆουσαν
τὰς ἐπαρχίας τὰς κλεινὰς καὶ τὴν κλεινὴν πρωτεύουσαν

δι' ὅσην αὐταπάρνησιν ἐπέδειξαν καὶ πάλιν
'στ' ὧν δαμονίων τῶν καινῶν τὴν δαμονίαν πάλιν.

'Ἐπιλ' ἀχόντων ἀτυχῶν ἀκούσαντες μουμουραῖς,
βαλόντες λόγους παλαιούς
τῆς ἐποχῆς τῆς εὐκλεοῦς
καὶ τῆς Ἑλλᾶς πρωτοκόλλα μέσα σὲ σαλαμουραῖς.

Βλέποντες σὸν Ἀράπηδες ἀνορθωτὰς δυστύχους
καὶ γίγαντας θελήσεως,
καὶ ξεκολλῶντες κατ' αὐτὰς ἀπόνως ἀπὸ τοίχους
μοῦτρα τῆς προσκολλήσεως,

'Ακούσαντες μὲς 'στους Κορροῦς νὰ πέφτουν πιστολαῖς
κί' ἐξαρνησθέντες δι' αὐτὸ τὸ κί' ο τῆς Κερκυράς,
ὅπου μὰς ὑπενώμιεσε τῆς δόξαις τῆς παλῆραις
καὶ τοὺς ἀρεμαίους μὰς ἐκείνους χαρακτηῖρας.

Βλέποντες πῶς κί' οἱ Κορφαῖτες
νοῦθουν μέσα των καμίνι,
κί' ἔχουν σήμερα κί' ἐκείνοι
τῆς κουμποῦραις των γεμάταις.

Βλέποντες οἱ Κερκυραῖοι πῶς μὰς κάνουν νταβατοῦρια
καὶ μὰς σκαῖζοῦν μὲ κουμποῦραις,
ποῦ κανέναν νοὺς ἀκόμη δὲν ἔμπορε νὰ τὸ χωρέσῃ
πῶς ἀγρίψαν κί' αὐτοί...
φαντασθέντες καὶ τὸν Κόντε μὲ κουμποῦρια δὲδ' ὅτ' ἡ μέση
καὶ γαρροφαλο 'στ' αὐτί.

Φαντασθέντες πῶς κί' ἐκείνοι, ποῦναι γόνος εὐγενῶν,
σ' ἐκλογῆς μελλούσης σάλουσι εἶναι λίαν πιθανὸν
ἀρεμαίους νὰ γίνῃ τοῦ νησοῦ παλληκαράς
καὶ 'στῆς Σπιανάδες μέσα νὰ γυρίξῃ κουμποῦρα.

Φαντασθέντες πῶς κί' ὁ Κόντες, ποῦ μὰς κάνει τὸν βαρῶ,
μετ' ὀλίγον εἰμπορεῖ
μὰ χαρὰ νὰ παραίτησῃ καὶ τὴν Ρόπα καὶ τὰ λάδια,
καὶ κουμποῦρα νὰ γεμίξῃ, ποῦ παρασκουρίζουν ἀδειαι.

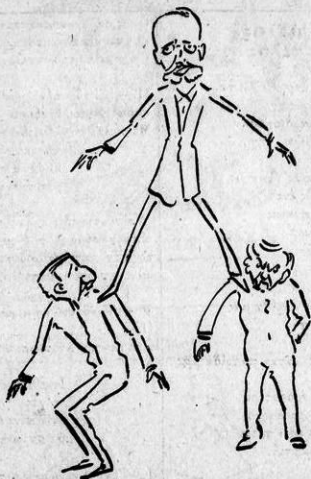
Πέροντες κί' ἐμεῖς φωτιά
κί' ἔχοντες δουλειὰς μὲ φούνταις,
καὶ τοῦ Ράλλη τὴν στακτιὰ
τὴν ρεπούμπλι' ἀψηφρόντες.

Χαιρετῶντες μὲ γαλήνην
μὴν νέαν πολιτείαν
τῆς φύλης τῆς ἐξαιρέτου.

Πλὴν μαυρίζοντες κί' ἐκείνην
τὴν χρυσὴν δημοκρατικὴν
τοῦ κυρίου Φιλαρέτου.

Συμμαυρίζοντες κί' ἐγκρίτους
καὶ πολλοὺς ἀνεξαρτήτους,
σοφωτρώματας, κρεωφάγους,
δίγως σὸν Ἑλλήνων παιδες
νὰ κτυποῦμε τενεκέδες
καὶ κουδουναῖς ἀπὸ τραγούς.

Βλέποντες πῶς ἡσυχάζει
καθεμὲν πάλιν ρομφαῖα...
ψήφους δώσαντες γὰ' γὰ'
καὶ στὸν Ράλλη τὸν βαρέα.

Ακούοντας κηρύγματα
μέλλοντος σωτηρίου,
και κουνουπιών σφουρίγματα
μεσοπυτος Δεκεμβρίου.

Μαθόντες ότι σέρνονται πολλές επιδημίες,
μα και διάφορες κλοπαις και τίσαις βουλαιμίας,
μαθόντες πως κι' ο Κρητικός έπεσε στο κρεβάτι,
πλην και πολλοί κατέπεσαν δευδς μπλουεντζάτοι.

Μαθόντες ότι κίνδυνος δεν είναι κι' εδω πέρα
για την βρωμοχολέρα,
και της χολέρας καθοδον κανεις δε μη φοβ' ηται,
καθόσον την Ανόρθωσι κι' αούτη την εύλαβ ειται.

Στόν άστέρα μας θαροούντες
και προς ταύτην την κυρίαν
στρέφοντες ψυχροί τα ύδα.

Και γλεντζέδες τιμαρουντες,
όσο πην' στην Βοσπριαν
και περνοθι ζωη και κότα.

Μίς' στην πεινα μας ζητουντες για την όραξι ρεπαίνι
και τελέσαντες γενναίας τών γαστέρων μας δυσίας,
πλην μαθόντες πως κι' ο Κόντης όσοουπω καταρθάνει
για να παρακολουθηση της Διπλης τας εργασίας.

Βλέποντες πως διώλλει
των ρητόρων της τα λόγια
της Κερκυρας ο διαστός.

Κι' έξω της Διπλης φελλίζει:
στρέφε δες τον Κόντη τζόγια,
πως σ' ακολουθει πιστώς

Βλέποντες έατός Βουλής
και πολλούς φιλελευθέρους,
κι' άλλους άνδρας προσφιλείς,
και τους δού τους συμπεθέρους.

Σεφωρίζοντες με τρώπα: μάνη παιδιά, τους φλόκους,
κι' άλλους βλέποντες αν' άλλων
στομαθέντων παπαγάλων
μίσ' στης Διπλης τους θώκους.

Βλέποντες αντί γνωστών
και πατέρων σεβαστών
άλλους πανταλως άγνωστους,
κρούς, χλιαρούς, άστούς.

Νοσταλγούντες τα παλιά,
νοσταλγούντες την Ελγά,
νοσταλγούντες το Κορδόνι,
το μαδερι, το καθρόνι.

Βλέποντες τον Χαροκόπο, που παράδες θα μοιράση,
 όμως και τον Κατριάνο θεωρούντες τον Θανάση,
 μη γνωρίζοντες άκομη ποιος νομίζεται πιο γέρος
για να σκούξωμ' ελευθέρως
ποιάς από τους δού των πρέπει ν' άνεβή' στην Προεδρεία
και να τον χειροκρατήσουν της Βουλής τα θεωρετα.

Άσκα μέλλοντες λιγω
για δού γέροντας εν δράσει
κι' οργανισμω φιλελευθέρω.

Λέγοντες στον Παναγή,
λέγοντες και στον Θανάση
τό γνωστών μας: ζήσου γέρο.